

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1545/2022
24.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Високи савет судства, Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр1 152/21 (2020) од 05.08.2021. године, у седници одржаној 24.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр1 152/21 (2020) од 05.08.2021. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр1 152/21 (2020) од 05.08.2021. године.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр1 152/21 (2020) од 05.08.2021. године донетим у другом степену, одбијена је жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Пожаревцу Прр1 297/20 од 25.02.2021. године којим је тужба одбачена као неблаговремена и обавезана тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови из члана 404. став1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној. Тужиља у ревизији указује на погрешну примену Закона о заштити права на суђење у разумном року у погледу рокова за подношење тужбе, као и на погрешну примену одредаба Закона о парничном поступку и Закона о облигационим односима, али не указује на законске разлоге за посебну ревизију из члана 404. став 1. ЗПП.

Са изнетих разлога, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду да је у овом случају побиијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена као неблаговремена и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности (означена вредност предмета спора у овој парници је 345.534,09 динара), ревизија тужиље није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. став 2. и 6. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић